

NOTIZEN

Notizen 2001

Beiträge in der Ausgabe 4/01:

Matka Wanhaan Kuopioon
 M.A. Numminen und sein neorustikales Jazz-Orchester zu Gast beim Bezirksverein Nürnberg
 Pöyrisjärvi
 Reise durch den „Wilden Osten“: Polen und Litauen kennenlernen auf dem Weg nach Finnland
 Finnische Lieblingsgerichte diesmal von ... M.A. Numminen
 Anni 6.lk: Jouluruno (Anni 6. Klasse: Weihnachtsgedicht)

Beiträge in der Ausgabe 3/01:

Nürnbergin yhdistyksen Juhannusjuhla 2001 Juhannus 2001, der Bezirksverein Nürnberg feiert
 Impressionen einer Juhannusfeier im Gasthaus Hammer Neuhof an der Zenn, Ortsteil
 Kleinselingsbach
 Musiikki antaa ystävyydelle siivet - Musik soll Freundschaft Flügel geben
 Andacht mit Herrn Pfarrer Kimmo Reinikainen
 TULI / DAS FEUER
 Orimattila laulaa, tanssii ja soi - Orimattila singt, spielt und tanzt
 Bericht über die Eishockey- Weltmeisterschaft vom 28. April - 13. Mai
 Vorankündigung
 Programmvorschau

Beiträge in der Ausgabe 2/01:

Mehr Nachwuchs im Nürnberger Bezirksverein
 Siegfried (Sigi) Dorn - Ehrenvorsitzender der DFG Nürnberg
 Homepage der DFG-Nürnberg umgezogen
 Programmvorschau

Matka Wanhaan Kuopioon

Sain olla 80-luvun alkupuolella Bambergissa tulkkina suomalaisille kaupunginjohtajille, jotka olivat Saksassa opintomatalla. Heidän tavoitteenaan ja mielenkiinnon kohteenaan olivat vanhat rakennukset ja niiden säilyttäminen, sekä yhdistäminen moderniin rakennustyyliin, jossa Suomella oli linjaa aukaiseva osa Alvar Aallon ansiosta. Silloisen matkansa aikana he varmaan oivalsivat sen, ettei vanhaa ja arvokasta aina voi hävittää ja korvata uudella. Tämä ajatus on ehkä ollut Kuopion korttelimuseon perustamisen kipinä. Siitä on tullut todellinen jalokivi. – Astuttuani portista sisään oli kuin olisin ajassa matkustanut lapsuuteni pihaan. Täältä vain puuttuivat aidat tonttien väliltä. Mutta sireenipensaat, omenapuut ja kukkapenkit, joissa kukkivat ukonhatut niinkuin silloin, paljastivat aitojen entiset paikat.

altes Foto von Kuopio

Vierailin ensin talossa, joka oli rakennettu vuonna 1898 niin sanottuun uusrenessanssi-tyyliin. Täältä löytyi valokuvanäyttely Kuopion kehityksestä ja kasvusta nykyaikaan asti. Minulle se avasi mahdollisuuksia kuvitella millaisissa maisemissa ja olosuhteissa isovanhempani ja isäni ovat eläneet ja asuneet. Omatkin kokemukseni Kuopiosta, ollessani siellä opiskelemaan, ovat jo 40 vuoden takaisia.

Museokorttelissa on rakennuksia, joissa on asunut porvareita ja työläisiä. Matalasta ovesta sisään, eteisestä ovet vasemmalle ja oikealle. Keittiö-makuukammari näytti avaralta, sillä sisustus oli yksinkertainen. Sängyt olivat lyhyitä. Oli kuin olisin ollut Lumikin ja 7 kääpiön luona kylässä. Mutta siinä olikin niitä käytännöllisiä, päästä pidennettäviä sänkyjä. Hellalla oli kattilat, ihan kuin kohta ruoka olisi valmista. Tupa tuoksui heinäpatjoille ja hapanleivän juurelle.

Eteisen toisella puolella olevassa kammarissa oli suutarin verstaas, jossa hän myös asui. Iso leivinuuni pankkoineen näytti olevan huoneen henki ja sydän. Pankolla kuivumassa olevan nahan tuoksu leijui ilmassa. Lestejä, nauvoja ja naskereita, kaikkea mitä suutari työtänsä varten tarvitsee, hyvässä järjestyksessä. Vain itse suutari taisi olla juuri viemässä kenkiä sovituksien.

Seuraava vierailun kohde oli apteekki. Heti ovea avatessa vastaan tuli rohdoille tuoksuva tervehdys. Eihän se mikään ihme ollutkaan, sillä esille oli pantu paljon erilaisia ja erikoisia pulloja ja purnukoita, jotka ovat olleet täynnä yrttejä, öljyjä ja mitä kaikkea apteekkari reseptin perusteella tarvitsekaan. Viereisessä huoneessa oli hänen kirjoituspöytänsä ja viisaat kirjansa. Taisi siellä olla herbariokin. Mörtteleitä, salvapukkeja, pillerin pyörittäjä oli todisteina taidosta monesta. Eteisen seinällä oli kuva kansanparantajasta

alte Bar in Kuopio

lahteella potilaansa kanssa. Sanoohan sananparsi, että vesi vanhin voitehista. Olinkohan ollut kuulevinani nurkasta kuisutusta, ihan kuin olisi ollut loitsuja? Pihalla, edessä komeili apteekkarin rohtotarha, josta löytyi apua pistokseen, kolotukseen sekä ummetukseen.

Kävinpä vielä räätäällikin. Hänellä oli yhdistetty työ- ja makuuhuone. Kangaspakkoja päällekkäin, ihan sarkaa ja villaa, huopaa ja sillaa, nepit ja napit naapureina, mittakepit ja –nauhat